

16 Νοεμβρίου 2022

Άνδρας, γυναίκα, αντρόγυνο

Πολιτισμός / Δοκίμια

Μιχάλης Κουτσός, Φιλολόγος - Συγγραφέας

Το αντρόγυνο δεν είναι άθροισμα ενός άντρα και μιας γυναίκας αλλά μια νέα κατάσταση με μια αλληλοπεριχώρηση. Ο άντρας ως σύζυγος παύει να συμπεριφέρεται μόνο ως άντρας, το ίδιο και η γυναίκα. Στη συζυγία ο καθένας από τους δύο συζύγους ενεργεί όχι ως άτομο, ως μονάδα αλλά ως πρόσωπο, ως δυάδα. Αλλάζουν συνεπώς όλα τα δεδομένα με την αλληλοεπίδραση.

Για να υπάρχει όμως αυτή η κατάσταση της συζυγίας, πρέπει να είναι συνειδητή και εκούσια. Θα πρέπει να αποδεχτεί ο ένας τον άλλον με όσα ελαττώματα και προτερήματα έχει και να πορευτούν με αγάπη και κατανόηση. Διαφορετικά, αν ο καθένας τραβάει το σχοινί, δηλαδή δεν έχει αγάπη και κατανόηση, τότε το σχοινί θα σπάσει και έτσι έρχεται το διαζύγιο. Για να υπάρχουν τόσα διαζύγια σημαίνει ότι ο καθένας φέρεται εγωιστικά και ατομιστικά κι έτσι διαλύεται η ενότητα της συζυγίας. Επομένως η έρευνα του κατάλληλου ανθρώπου πριν από την επιλογή είναι απαραίτητη, διότι η συζυγία έχει φουρτούνες και μόνο αν υπάρχουν μερικές σταθερές, μπορεί να είναι και η συζυγία σταθερή.

Αυτή η αλληλοπεριχώρηση είναι πάντα μια άσκηση υπομονής και αγάπης, η οποία θα πρέπει να συμπληρώνεται και με προσπάθεια για ψυχική βελτίωση και πνευματική πρόοδο. Η συζυγία είναι ένας συνεχής αγώνας όχι μόνο κατανόησης του άλλου αλλά και ευκαιρία διαπίστωσης των προσωπικών ελλείψεων σε όλους τους τομείς. Αυτός ο αγώνας είναι που κάνει τον άνθρωπο από άτομο πρόσωπο, δηλαδή άτομο καταξιωμένο όχι μόνο από τον/την σύζυγο αλλά και από την ευρύτερη κοινωνία.

Οι σύζυγοι πρέπει να είναι πάντα μια ενότητα κατά την ενότητα του Τριαδικού Θεού, όπου οι θελήσεις και οι σκέψεις είναι ταυτόσημες. Ο ιερὸς Χρυσόστομος γράφει: «*μυστήριον ἀγάπης ἐστὶν ὁ γάμος. Γυνὴ γὰρ καὶ ἀνὴρ οὐκ εἰσὶν ἄνθρωποι δύο, ἀλλὰ ἄνθρωπος εἷς ...*». (17). Αυτή η ενότητα πρέπει να παραμένει αρραγής και αδιάσπαστη, όπως προτρέπει ο Θεός: «*ους ο Θεός συνέζευξε, ἄνθρωπος μη χωριζέτω*». Ο μονήρης και διεζευγμένος άνθρωπος δεν έχει τις ευκαιρίες της συζυγίας στην άσκηση της αγάπης και της κατανόησης. Βλέπει μόνο τον εαυτό του, φροντίζει μόνο το εγώ του κι έτσι δεν του δίνεται η ευκαιρία να προσφέρει

στον/στην σύζυγο και στα παιδιά του κάτι από τον εαυτό του.

Όλα αυτά εύκολα λέγονται αλλά δύσκολα πραγματοποιούνται, διότι ο εγωισμός ορθώνεται κάθε φορά και γίνεται εμπόδιο σε αυτήν την ευτυχισμένη ενότητα. Έτσι καταλήγουμε στο διαζύγιο, διότι δεν είμαστε διατεθειμένοι να κάνουμε υπομονή, να δείχνουμε κατανόηση. Η ελπίδα να βρούμε κάτι καλύτερο είναι φανταστική, διότι όλοι οι άνθρωποι έχουν και καλά και κακά και προτερήματα και ελαττώματα.

Αλλά ας εμβαθύνουμε λίγο περισσότερο στο θέμα μας.

Συζυγία Θεού ευλογία

Την συζυγία την δημιούργησε και την ευλόγησε ο ίδιος ο Θεός.

Τα συμπεράσματα που βγαίνουν από τα χωρία της Παλαιάς Διαθήκης (Γεν.1,7, Γεν. 1,26-28, Γεν.2,21-25), που σχετίζονται με την δημιουργία του των Πρωτοπλάστων, είναι:

1. Ενώ τον πρώτο άνθρωπο, δηλαδή τον Αδάμ, τον έπλασε ο Θεός από «χουν», δηλαδή από χώμα αλλά με μια ιδιαίτερη σύσταση, την Εύα την έπλασε από την πλευρά του Αδάμ, γι' αυτό και ο Αδάμ ομολόγησε ότι η Εύα είναι «*όστουν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου*».
2. Η γυναίκα θα πρέπει να εγκαταλείπει πατέρα και μητέρα και να προσκολλάται στον άνδρα της, ώστε να είναι ένας άνθρωπος, «*ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία.*».
3. Η συζυγία είναι θείος θεσμός «*ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέξευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω*» αι επομένως τα δεσμά των δύο συζύγων είναι ακατάλυτα.
4. Ο Θεός κατά το Ευθύμιο Ζηγαδινό έπλασε μια γυναίκα, την Εύα, γιατί αυτή ήταν αρκετή για τον Αδάμ και δεν του χρειαζόνταν άλλες, διαφορά θα έπλαθε περισσότερες.
5. Η δημιουργία της γυναίκας από την πλευρά του άνδρα δεν δηλώνει δουλική εξάρτηση της γυναίκας από τον άνδρα αλλά ισοτιμία και οικειότητα δύο προσώπων.
6. Ο πρωταρχικός σκοπός της δημιουργίας της γυναίκας είναι η συντροφικότητα και η αμοιβαία βοήθεια.

Αυτήν την αδιάσπαστη ενότητα του άνδρα και της γυναίκας τονίζει η εκκλησία με τις ευχές της κατά την στέψη του ανδρογύνου. «*Σύζευσον αὐτοὺς ἐν ὁμοφροσύνῃ, στεφάνωσον αὐτοὺς εἰς σάρκα μίαν, χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν*».

Όμως η επίτευξη της συνεννόησης, της αλληλοκατανόησης και της ειρηνικής ατμόσφαιρας στις σχέσεις των συζύγων αποτελεί κοινή προσπάθεια και των δύο.

Η γυναίκα είναι ένας άλλος άνθρωπος, διαφορετικός από τον άνδρα. Οι διαφορές αυτές δεν είναι μόνο οι εξωτερικά φαινομενικές αλλά περισσότερο οι εσωτερικά ψυχικές. Ο Θεός δημιούργησε πρώτα τον άνδρα, τον Αδάμ, και στη συνέχεια την γυναίκα, την Εύα, και μάλιστα από το πλευρό του. Αυτό έχει τον συμβολισμό και τη σημασία του. Η γυναίκα είναι ίση και ισότιμη με τον άνδρα, αλλά ο άνδρας έχει τα πρωτεία, είναι η κεφαλή της γυναικός. Αυτό δεν σημαίνει ότι η γυναίκα είναι κατώτερη από τον άνδρα. Απλώς είναι διαφορετική και αυτό μας το επισημαίνουν οι σχετικοί επιστήμονες.

(Συνεχίζεται)

<https://bit.ly/3AjAGgB>